

[Jes Lunde]

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Forbud mod mængdebegrænsning).

(Lovforslag nr. L 103).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om større handlefrihed for DSB.

(Beslutningsforslag nr. B 18).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om privat institutionsdrift.

(Beslutningsforslag nr. B 19).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 2/10 91. Første behandling 9/10 91. Betænkning 10/10 91. Anden behandling 31/10 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Den 31. oktober havde vi anden behandling af dette lovforslag. Ved andenbehandlingen gennemførte Folketinget en række afstemninger som følge af, at Fremskridtspartiet havde stillet en stribe konkrete ændringsforslag. Af de ændringsforslag vedrørte de 22 personer, som har en kriminel fortid. Resultatet af af-

stemningerne kender alle i dag, nemlig at samtlige partier i Folketinget på nær Fremskridtspartiet stemte imod de pågældende ændringsforslag. Man ønskede altså, at de 22 kriminelle personer forbliver på listen over dem, der skal belønnes med dansk indfødsret.

Aldrig så snart var behandlingen her i Folketinget af netop disse ændringsforslag slut, før man i TV-Avisen den 31. oktober kunne høre, at Venstres ordfører, fru Inge Dahl-Sørensen, kunne oplyse, at 50 pct. af dem, lovforslaget omfattede, altså 50 pct. af 929, var kriminelle, og efter Venstres mening skulle man ikke længere tildele indfødsret til kriminelle personer.

Man kan så spørge, og det er det, vi gør: Hvorfor i alverden benyttede fru Inge Dahl-Sørensen og partiet Venstre sig ikke af muligheden, da de få timer forinden kunne have forhindret, at 22 kriminelle personer, flere af dem oven i købet med narkodomme bag sig, kunne være udgået af denne lov om indfødsrets meddelelse?

Men dermed sluttede det jo ikke. Forud for Det Konservative Folkepartis landsråd kunne man i en offentliggjort tale, som statsministeren agtede at holde på det pågældende landsråd – og statsministeren er jo ikke nogen hr. hvem som helst – læse, at efter hans mening ville det være pædagogisk fornuftigt at udskyde statsborgerskab for fremmede, som har begået forbrydelser. Og under det konservative landsråd er det da bestemt min opfattelse – i hvert fald ud fra, hvad man kunne se i pressen – at indfødsretsmeddelelser til kriminelle personer var et meget vigtigt emne på det pågældende landsråd. Således var den konservative gruppeformand, hr. Gammelgaard, i medierne og kunne fortælle, at fra nu af skulle man ikke længere tildele kriminelle personer statsborgerskab. Man kunne også i medierne opleve den konservative ordfører, hr. John Vinther, fra talerstolen på mødet fortælle, at fra nu af skulle man ikke længere tildele kriminelle personer statsborgerskab.

Det er ærlig talt lidt sent at komme i tanke om det, når man under festlige former holder landsråd og man bare to dage forinden glemt at trykke på den grønne knap, hvorved man kunne have forhindret 22 kriminelle personer i at indgå i denne lov.

[Kim Behnke]

Vi er derfor i dag simpelt hen nødt til at få uddybet udtalelsen i TV-Avisen den 31. oktober om, at halvdelen af de 929 er kriminelle, for dette er jo en ganske alvorlig sag. Vi har nemlig via Indfødsretsudvalget fået oplyst, at kun 21 havde en kriminel baggrund. Fremskridtspartiet måtte så selv finde frem til nr. 22, men alligevel – afstanden fra 22 til halvdelen af 929 er jo ganske, ganske stor. Og enten har indenrigsministeren givet forkerte oplysninger til udvalget – og jeg skal minde om, at det er en ganske alvorlig sag, hvis indenrigsministeren har gjort det, i og med, at indenrigsministeren kun har oplyst, at de 21 skulle være kriminel belastede – eller også er udtalelserne fra fru Inge Dahl-Sørensen uvederhæftige. Det er efter vores mening ganske, ganske afgørende at få det spørgsmål afklaret, inden Folketinget går videre med tredjebehandlingen af lovforslaget.

John Vinther (KF):

Det er korrekt opfattet af hr. Kim Behnke, at jeg på Det Konservative Folkepartis landsråd udtalte mig om en stramning af kriterierne for tildeling af dansk statsborgerskab. Vi arbejder også i den konservative gruppe med at komme med et oplæg til sådanne stramninger.

Men da vi jo stadig har de kriterier, vi har, og ikke har fået dem ændret, må jeg meddele hr. Kim Behnke, at vi selvfølgelig – som et parti, der hylder retsstaten og de grundlæggende retsprincipper – vil følge de kriterier, der ligger til grund i øjeblikket.

Inge Dahl-Sørensen (V):

I de sidste 3-4 år har Venstre gentagne gange forsøgt at få strammet reglerne for tildeling af dansk indfødsret op. Det har desværre ikke været muligt, og derfor har Venstre valgt at være loyal over for de regler, et flertal her i Folketinget har vedtaget; men dermed være ikke sagt, at vi har opgivet.

Det er rigtigt, at jeg har udtalt, at i de tidligere lovforslag, som jeg har gennemgået, havde ca. 50 pct. overtrådt loven, men det er lige fra småforseelser og til mindre vold. Og jeg ville blot gøre opmærksom på, at jeg syntes, at der var et problem her.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne komme med to korte bemærkninger.

Den ene er, at de stramninger, som hr. John Vinther har nævnt der kunne være tale om som et konservativt ønske til behandlingen i Indfødsretsudvalget, ikke ville have fået betydning for én eneste af de 929, der er opført i indfødsretsforslaget. Det forslag, som Det Konservative Folkeparti er fremme med, er efter vor overbevisning en overvejelse værd, men det er ikke af en sådan karakter, at det ville have øvet indflydelse på én eneste af dem, der står på det nuværende indfødsretsforslag.

Den anden bemærkning er, at vi i udvalget – på vores side i udvalget – er fuldstændig uforstående over for fru Inge Dahl-Sørensens påstand om, at så mange mennesker kan karakteriseres med udtryk hen i retning af »kriminelle«. Vi står fuldstændig uforstående over for, hvorfra fru Inge Dahl-Sørensen kan have hentet den opfattelse. Der er intet belæg for den.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg skal takke hr. Henning Rasmussen for hans tilsagn om at ville medvirke til at se på vores forslag.

Så skal jeg også bekræfte, at det ikke på dette lovforslag om tildeling af dansk indfødsret ville få nogen indvirkning, hvis man havde de regler, vi foreslog. Det ville det have fået ved tidligere tildelinger, og det vil det formentlig også kunne få ved fremtidige tildelinger.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

På baggrund af fru Inge Dahl-Sørensens udtalelse vil jeg meget gerne bede indenrigsministeren om at komme op og bekræfte eller afkræfte, at 50 pct. af de 929 er kriminelle i forhold til loven om at få dansk indfødsret.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

I Indfødsretsudvalget har vi det sådan, at når vi har besluttet nogle regler for, hvilke kriterier der skal gælde for særlige ansøgergrupper, overholder vi de aftaler, vi er blevet enige om i udvalget. Derfor har det mildest talt været rystende at se de udtalelser, fru Inge Dahl-Sørensen er kommet med om, at halvdelen af alle

[Ellsabeth Arnold]

de ansøgere, der var, skulle være kriminelle. Og jeg vil meget gerne udbede mig en dokumentation for eller blot en eller anden form for sandsynliggørelse af, at vi i udvalget skulle have overset væsentlige kriminelle kvoter blandt dem, der har søgt om dansk indfødsret.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er meget, meget vigtigt, at vi får en afklaring, inden Folketinget fortsætter tredje behandling af dette lovforslag. Nu har hr. John Vinther været oppe at bekendtgøre Det Konservative Folkepartis stilling, men jeg vil gerne have en bekræftelse fra hr. John Vinther – og jeg vil gerne tage hr. Gammelgaard med i mine betragtninger, fordi begge konservative har været ude med nogle særdeles markante udtalelser inden det konservative landsråd og under det konservative landsråd – jeg vil gerne have en bekræftelse på, at der foreligger et forslag fra Det Konservative Folkeparti, eller at der kommer et.

Fru Inge Dahl-Sørensen sagde, at 50 pct. havde været i konflikt med loven, og at det måske er en lille smule tankevækkende, at mange af dem, der har været i konflikt med loven, netop kommer fra et land, hvor man, når man begår en forbrydelse, lad os sige tyveri, får hugget en hånd af. De starter så deres karriere heroppe med at stjæle, og det giver stof til eftertanke.

Det var nøjagtigt, hvad fru Inge Dahl-Sørensen sagde i TV-Avisen torsdag aften. Hvordan kan det så lade sig gøre, at fru Inge Dahl-Sørensen og Venstre og De Konservative stemmer for, at de mennesker nu skal have indfødsret?

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Normalt tager vi ikke ordet i den slags sager, men jeg har siddet i Indfødsretsudvalget i snart 14 år, og jeg finder den situation, vi nu er kommet i, meget beklagelig. Der er ikke overtrådt nogen regler i Indfødsretsudvalget. Vi har nogle aftaler om, hvilke strafferammer man skal tage hensyn til, og vi diskuterer hvert enkelt tilfælde. Det lovforslag, vi her har til behandling, indeholder ikke noget forkert i forhold til disse aftaler. Vi har gang på gang parti-

erne imellem haft drøftelser om, hvorvidt vi skulle skærpe sanktionerne. Det, der sker nu, er, at hele Folketinget blander sig uden at have kendskab til, hvad der reelt foregår; derfor får vi sådan nogle udtalelser.

Reelt er det sådan, at vi har haft mange samtaler med indenrigsministeren for at finde ud af, om man f.eks. i forbindelse med bestemte straffe må vente længere med at få indfødsret. Vi har netop i dag talt om, at vi gerne ville have en drøftelse om, hvor lang tid man må vente, f.eks. efter en straf for en narkoforseelse. Vi er nogle, der mener, at man skal vente altid, nogle mener 5 år, og andre mener 10 år; det forhandler vi os frem til. Dette drejer sig altså om mennesker, og har man været kriminel for 20 år siden, f.eks. som 18-årig, skal man vel ikke straffes hele livet.

Lad os dog komme ned på jorden og finde ud af, hvad der reelt foregår, og lad os så få en fornuftig afgørelse i Indfødsretsudvalget.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg skal blot til oplysning for fru Pia Kjærsgaard gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg: Det Konservative Folkeparti arbejder med et oplæg, og vi kommer med et oplæg.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen jeg må så tage det som udtryk for, at hr. John Vinther er klar over, at der i dag bliver stemt om, at personer, der har en kriminel fortid, nu får indfødsret i Danmark. Og hr. John Vinther nikker, så det kan jeg se er sivet ind.

Men jeg vil gerne tage noget af det op, som fru Inger Stilling Pedersen sagde. Fru Inger Stilling Pedersen sagde, at man ikke skulle udtale sig, medmindre man reelt vidste, hvad der foregik i udvalget. Mener fru Inger Stilling Pedersen, at fru Inge Dahl-Sørensen ikke ved, hvad der foregår i udvalget? Mig bekendt er fru Inge Dahl-Sørensen medlem af Indfødsretsudvalget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der er rejst flere spørgsmål om, hvordan det kan gå til, at Venstre på den ene side stemmer for forslaget i dag, og at vi på den anden side har udtalt, at vi ønskede ændrede regler.

[Birthe Rønn Hornbech]

Nu er det sagt meget tydeligt af Venstres ordfører her fra talerstolen, at vi vedstår den aftale, vi har indgået, og som er mundet ud i det kontorcirculære, vi arbejder efter.

Men vi har det sådan i Venstre, at vi forbeholder os ret til til enhver tid at sige, hvad det egentlig var, vi gerne ville, hvis vi kunne blive enige om noget andet. Og når fru Pia Kjærsgaard spørger, om der er andre forslag under opsejling, vil jeg gerne sige, at vi i Venstre – uden at underrette fru Pia Kjærsgaard, endsige spørge hende – forbeholder os ret til at forhandle med andre partier, når det passer os.

Men der skal ikke være tvivl om, at indtil et stort flertal – det gamle flertal – har vedtaget noget andet, står vi ved den aftale, vi har.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Det er meget muligt, at der var så megen støj i salen, at indenrigsministeren ikke kunne høre min opfordring.

Hvis indenrigsministeren er enig med fru Inge Dahl-Sørensen, er der simpelt hen sket det, at Indfødsretsudvalgets andre medlemmer er blevet ført bag lyset. Hvis der er 50 pct. af de 929, som er kriminelle, har vi andre været uvidende om det, og jeg vil meget henstille til indenrigsministeren at komme op og tage ordet.

Formanden:

Jeg skal sige, at indenrigsministeren for længst har bedt om ordet, men efter indbyrdes forståelse har vi taget de korte bemærkninger først. Men jeg giver ordet til indenrigsministeren nu.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Kim Behnke spørger, om indenrigsministeren har forholdt Indfødsretsudvalget oplysninger i forbindelse med de personer, der er optaget på lovforslaget. Det er jo sådan, at ministeriet den 4. oktober oversendte til Folketingets Indfødsretsudvalg en fortegnelse over straffe, der er overgået personer, der er optaget på lovforslaget, uden at sagerne forinden har været forelagt for udvalget. Der foreligger en liste, og den omhandler i alt de 22 personer, som har været omtalt i debatten.

Herudover følger ministeriet grundlaget for aftalen med Indfødsretsudvalget, nemlig at ba-

gatelforseelser ikke er til hinder for optagelse på lovforslaget. Disse forseelser, som altså ikke er til hinder for optagelse på lovforslaget, har ikke været forelagt udvalget. I cirkulæret af 2. februar 1990, som er udarbejdet efter aftale med Indfødsretsudvalget, står der i kap. 4, 1. a, at bagatelforseelser, f.eks. parkeringsbøder, overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser, bøder for færdselsforseelser i øvrigt under 2.000 kr. og bøder på 1.000 kr. og derunder, betragtes som bagatelforseelser uanset forseelsens art. Her er dog så henvist til, at det ikke gælder for eventuelle narkotikaforseelser.

Men altså, Indfødsretsudvalget har klart i cirkulæreform fortalt ministeriet, hvilke bagatelforseelser der ikke skal forelægges udvalget, og som ikke er til hinder for, at man umiddelbart kan blive optaget på lovforslaget, hvis man i øvrigt opfylder de krav, der er stillet af Indfødsretsudvalget.

Desuden vil jeg gerne sige, at selv på områder, hvor Folketinget ikke har bedt om oplysninger, men hvor enkeltpersoner beder om oplysninger, har ministeriet altid udleveret dem. Og når jeg siger enkeltpersoner, drejer det sig om enkelte medlemmer af Indfødsretsudvalget, der beder om oplysninger. Her er holdningen den, at vi giver alle de oplysninger, som ministeriet er i besiddelse af. Det vil sige, at alt foreliggende materiale er tilgængeligt for medlemmerne af Indfødsretsudvalget i forbindelse med sagsforberedelsen, så jeg må klart sige, at der ikke er forholdt udvalgets medlemmer nogen oplysning, som ministeriet er i besiddelse af.

Når man spørger til den talmæssige fordeling af de 50 pct., må jeg svare, at i og med, at bagatelforseelser ikke indgår som en hindring for optagelse på indfødsretsløvsforslaget, tæller man ikke bagatelforseelser op. Vi ved altså ikke statistisk, hvor mange der er stoppet af politiet for at køre uden cykellygte og har fået en bøde herfor; det er ikke talt op.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Man fokuserer meget på personsager her, og det er klart, for der er sat navne på personerne i lovforslaget. Jeg kunne i en parentes godt tænke mig at spørge ministeren, som lægger nogle tal frem her, som ikke har været forelagt

[Erling Christensen]

udvalget, hvor Venstres medlem af udvalget har de tal fra, som man gik til pressen med. Det vil vi da gerne have noget at vide om i udvalget.

Det, jeg synes er det største problem i denne sag, er problemet om vores arbejdsform her i Tinget, om demokratiet, om parlamentarisk troværdighed. Vi oplevede for en uge siden en andenbehandling, hvor Venstres ordfører ikke tog ordet, ikke havde nogen bemærkninger overhovedet til denne sag, stemte imod Fremskridtspartiets ændringsforslag og derefter samme dags aften gik direkte i fjernsynet, til pressen.

Det er fuldstændig uhørt, og vi har faktisk aldrig – efter det, jeg har hørt – oplevet noget sådant før. Det er fuldstændig nedbrydende for vores arbejde her i Tinget. Det er fuldstændig utroværdigt og en nedværdigende behandling af os andre, ikke alene medlemmerne af Folketinget, men også medlemmerne af Indfødsretsudvalget. Det er en fremgangsmåde, som må give anledning til grundig drøftelse – særlig i partiet Venstre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for hans klare redegørelse og for hans besvarelse af de spørgsmål, der er stillet.

Jeg vil så gerne spørge indenrigsministeren, om det specielt er Venstres politik, at man har en minister, som kommer med nogle klare regler for, hvad der er partiets politik, og så har en ordfører på det pågældende område, som går ud i offentligheden og siger det stik modsatte; for så kan man da i hvert fald få tilhængere i alle lejre.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Nu takkede fru Elisabeth Arnold indenrigsministeren for hans klare svar. Jeg har prøvet at høre nøjagtigt efter, men jeg har ikke hørt noget svar på fru Birthe Hansens gentagne spørgsmål om, hvorvidt Venstres ordførers oplysninger om de 50 pct. er korrekte. Jeg havde selv meldt mig i talerrækken, men fru Birthe Hansen kom mig fint i forkøbet. Jeg ville have stillet det samme spørgsmål.

Jeg har set i pressen – o.k., der kan da komme noget på tryk, som er forkert, men nu kan vi så høre det af ministerens egen mund – at indenrigsministeren har taget afstand fra sit partis ordførers oplysninger. Jeg vil gerne spørge: Hvordan kan fru Inge Dahl-Sørensen vide sådan noget? Vi har lige fået at vide, at disse ting ikke er oplyst til udvalget, men ministeren har altså offentligt via pressen dementret ordførerens udtalelser. Det gjorde ministeren ikke her; han sneg sig udenom. Er disse oplysninger forkerte? Man må kunne svare ja eller nej på dette, og så kan man føje noget til svaret.

Jeg vil gerne tilføje en anden ting, og det har i høj grad også med udlændingeloven at gøre. Justitsministeren har i maj 1990 meget kraftigt bebudet – og jeg har 20 avisindlæg, -artikler og -udtalelser fra maj 1990 liggende, hvor også indenrigsministeren bebuder det – ændringsforslag til udlændingeloven. Nu er der gået 1½ år. Vi har ikke set et komma endnu, men der står altså i lovkatologet, at der kommer et oplæg til debat.

Det er på grund af regeringens tøven og manglende initiativ, at loven ikke er set efter i sømmene, for initiativet er bebudet, og regeringen er også nærmest til at komme med det. Så kan vi altså ikke have, at det ene regeringspartis ordfører flirter på den måde med dunkle, beklagelige tendenser, for det er en flirten at stikke den med de 50 pct. ud. Og man ved jo godt, hvordan det virker. Det skal virke sådan, at den store befolkning, som hører og læser det, skal sige: Nå ja, sådan er de jo! Det er det, der ligger i det. Og når det så er usandt, er det meget, meget alvorligt.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det må skyldes støjniveauet i salen, at det kan være svært for ordførerne at høre, hvad der bliver sagt. Jeg sagde ganske tydeligt, at da bagatelforseelser, som de er defineret i cirkulæret, ikke er til hinder for, at man kan blive optaget på et lovforslag, fører vi ikke en statistik over antallet af bagatelforseelser.

Når vi ikke fører en statistik over det, hvordan skulle jeg så kende tallet? Jeg er ude af stand til at sige, hvad antallet af bagatelforseelser er. Jeg kan godt bede ministeriets embedsmænd om at undersøge, om man kan indhente materiale, der viser antallet af bagatelforseel-

[Indenrigsministeren]

ser, og så kan vi orientere om det, men her og nu er jeg ude af stand til at fortælle, om det er 10, 20, 30 eller 80 pct. Jeg kender ikke antallet.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er glad for, at jeg kom efter hr. Arne Melchior, for jeg synes, hr. Arne Melchior satte tingene meget klart på plads. Vi har her at gøre med en af de mest ubehagelige affærer i forbindelse med vores arbejde i Folketinget. Venstres ordfører har – og endda uden at have nogen som helst støtte i den officielle statistik, forstår jeg – antydnet, at de personer, vi ved lov bevilger dansk indfødsret, for halvdelens vedkommende er lovbrydere.

Jeg forstår nu, at den måde, man definerer lovbrydere på, også omfatter folk, som har kørt uden cykellygte. Hvis det er den måde, Venstre definerer lovbrydere på, vil jeg vove at påstå, at de af os, der er født med dansk indfødsret, også er lovbrydere i betydelig udstrækning.

Imidlertid var det ikke det indtryk, befolkningen fik, da Venstres ordfører var i fjernsynet; det var langt alvorligere forbrydelser, der blev efterladt indtryk af. Det er på et helt fejlagtigt grundlag; det fremgår også af indenrigsministerens svar her i dag. Hvis Folketinget skal håndtere denne sag med værdighed, vil jeg bede Indfødsretsudvalget om at tage sagen op, herunder også i samråd med regeringen, og at få klarlagt tingene og i en beretning give offentligheden tydelig besked om, hvordan det forholder sig i denne sag, og at den mistænkeliggørelse, som Venstres ordfører har skabt omkring disse mennesker, er ubeføjet, at den er udokumenteret, og at den set under enhver menneskelig anstændigheds synsvinkel er ubehagelig.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil gerne sige to ting: Som formand for udvalget vil jeg følge hr. Svend Aukens ord op og selvfølgelig sørge for, at vi får det samråd med ministeren, og at der bliver skrevet en beretning.

For det andet vil jeg sige, at på en måde vil jeg gerne sige tak til indenrigsministeren, for jeg synes egentlig, indenrigsministerens forklaring er reel, god nok og sandfærdig.

Men så er jeg altså nødt til at spørge fru Inge Dahl-Sørensen, hvordan man kan betegne 50 pct. som kriminelle, når forseelserne går helt fra at have kørt uden cykellygte. Det vil jeg meget gerne bede fru Inge Dahl-Sørensen om en begrundelse for.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er utrolig sjældent, at man har lejlighed til at rose hr. Erling Christensen fra Socialdemokratiet eller hr. Arne Melchior fra Centrum-Demokraterne, og jeg siger det faktisk ikke for at ironisere. Man kan have forskellig opfattelse af holdningerne, og det ved jeg at både hr. Erling Christensen og hr. Arne Melchior har i forhold til Fremskridtspartiet. Men det, det drejer sig om, er at tone rent flag. Jeg er meget tilfreds med, at både Venstre og De Konservative inddrages, for jeg synes ikke, De Konservative skal have lov til at slippe så nemt. Nu er det gået meget ud over fru Inge Dahl-Sørensen, helt berettiget, for det var fru Inge Dahl-Sørensen, der først gik i TV-Avisen, men der gik jo ikke mere end en dag, så meldte hr. Gammelgaard sig i fredags-TV-Avisen og kom med de samme betragtninger.

Jeg er glad for, at vi har fået denne debat i dag, for der må ikke være nogen tvivl om, at herefter bliver reglerne strammet op. Det er jo det, man i årevis har skoset Fremskridtspartiet for at ville gøre, men nu har vi altså fået Venstre og De Konservative med, og det kan vi kun være tilfredse med.

Men jeg er som sagt fuldstændig enig med de talere, der har været heroppe at sige, at det er dobbeltmoral, når man om formiddagen stemmer for, at kriminelle skal have indfødsret, hvorefter man i TV-Avisen om aftenen går ud og siger, at sådan skal det ikke være. Det er ikke ærlig politik.

Det er efterhånden sådan, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvad man foretager sig i udvalgene og i folketingsalen. Det, det handler om for Venstre og De Konservative, er, hvad der bliver sagt i TV-Avisen eller i smarte udtalelser til dagspressen. Det er ikke ærligt, og det synes jeg at Venstre og De Konservative, som jo altså er regeringspartier, skulle se at komme væk fra.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er da helt overbevist om, at det svar, som indenrigsministeren giver, er korrekt. Men ministeren går stadig som katten om grøden. Ministeren har ikke dementeret sit dementi i pressen, som jeg refererede heroppefra. Jeg spurgte før og gav ministeren lejlighed til at forholde sig til, om ikke det var korrekt, at han havde afvist fru Inge Dahl-Sørensens påstand om de 50 pct. kriminelle.

Men må jeg så forstå ministeren sådan, at han ikke kan vide, hvor mange der er, og at fru Inge Dahl-Sørensen så endnu mindre kan vide det? Hvis ministeren ikke ved det, går jeg ud fra, at der ikke er tilgængelige oplysninger for andre medlemmer af Folketinget.

I øvrigt er det særlig begrebet »kriminelle«, jeg holder mig til. Er man kriminel, fordi man har fået en færdseleksbøde? Altså: Man ved ikke, hvor mange det er, og fru Inge Dahl-Sørensen ved det ikke, men hun taler ikke om nogle, der har fået en bøde, men siger, de er kriminelle. Hvad skal mennesker, der læser det, tænke andet, end at det er nogle forbrydere, vi giver indfødsretsmeddelelse? Det ligger i ordet kriminel, at man har begået en forbrydelse – det er et meget hårdt ord. Og hvordan kan man hake ned for fode mennesker i flæng, som man endog ikke kender noget til, og hvis liv og levned og sager man ikke kender til, og bare stemple dem som gruppe? Det er gruppebeskyldninger, som er aldeles uværdige.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige helt klart til hr. Arne Melchior, at det, jeg har sagt – nu ved jeg ikke, hvor hr. Arne Melchior har det fra, når han taler om pressemeddelelse, for mig bekendt er det kun én avis, der har spurgt – er præcis det samme, nemlig at jeg ikke har kendskab til det samlede antal mulige forseelser, når man indtager bagatelforseelser, som de fremtræder i vores cirkulære efter aftale med Indfødsretsudvalget, i og med, at de ikke gøres op. Jeg kender ikke tallet.

Jeg har sagt, at når det gælder det, der anses som straffe efter Indfødsretsudvalgets definition, når tallet ikke op på 50 pct.; det er langt under 50 pct. Men tallet, når man medtager alle forseelser af bagatelart, kender jeg ikke, og det er der mig bekendt heller ikke andre der gør.

Formanden:

Der er endnu otte korte bemærkninger. Vi nærmer os grænsen for, hvor langt en debat kan føres på korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ja, der er ikke mangel på debat for en gangs skyld, men det skal man jo ikke beklage.

Vi har nu hørt formanden for Indfødsretsudvalget, fru Birthe Hansen, sige, at vi må have et samråd i udvalget, hvor vi får disse spørgsmål afklaret. Det sagde fru Birthe Hansen i forlængelse af hr. Svend Aukens bemærkning om, at dette var noget, man måtte se at få afklaret sammen med indenrigsministeren.

Vi har hørt, at den konservative ordfører, hr. John Vinther, siger, at der i dette forslag ikke er nogen personer, som vil blive ramt af den nye kodeks, man har opfundet i Det Konservative Folkeparti. Så bliver jeg nødt til at minde hr. John Vinther om, at netop nr. 81 er en person, der er dømt for kokainhandel.

Jeg må også gøre fru Inger Stilling Pedersen opmærksom på, at når man i Kristeligt Folkeparti ikke mener, at narkohandlere nogen sinde skal opnå indfødsret, er der det problem, at nr. 81 stadig væk eksisterer på denne liste.

I øvrigt er jeg tilbøjelig til at mene, at indenrigsministeren har ret, når han siger, at han er ude af stand til at oplyse, om de 50 pct. er korrekt, at han ikke kender tallet, osv.

Men på baggrund af al den tvivl, der er rejst på nuværende tidspunkt, vil jeg gerne over for formanden begære, at behandlingen af dette forslag nu standses. Forslaget må tilbage til udvalget, og så må der afholdes samråd, således at spørgsmålene kan blive afklaret i udvalget, frem for at vi fortsætter en debat på korte bemærkninger, uden at vi kan få tingene hverken be- eller afkræftet. Jeg begærer altså, at behandlingen af forslaget standses.

Formanden:

Der er nu stillet forslag om, at sagens behandling stilles i bero, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling.

Jeg skal åbne for en debat på korte bemærkninger om dette forslag.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Der er efter vores opfattelse overhovedet ingen grund til at lade sagen gå tilbage til udvalget og standse behandlingen. Der er fra alle ordførere, der står bag lovforslaget, givet udtryk for, at de fortsat står bag forslaget, og derfor er forslaget om at standse behandlingen simpelt hen ren trænering.

Vi kan ikke anbefale, at sagen standses.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal forsøge at gøre det nogenlunde lige så kort: Nej, vi kan heller ikke anbefale, at sagen går tilbage til udvalget.

Men jeg vil gerne sige til hr. Kim Behnke, at den opfordring fra hr. Svend Auken, jeg fulgte, ikke gik på personerne i indfødsretsloven . . .

Formanden:

Disse korte bemærkninger vedrører kun spørgsmålet om, hvorvidt sagens behandling skal stilles i bero, således at det, der nu drøftes, er forslaget om udsættelse af behandlingen og ikke lovforslag nr. L 2. Vi vender tilbage til debatten, hvis der ikke bliver udsættelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvad skulle der kunne opnås ved at udsætte behandlingen og færdiggørelsen af dette forslag? Ministeren har jo selv sagt, at alle reglerne er fulgt, og udvalget ved, at alle reglerne er fulgt. Det eneste, der er sket, er, at Venstres ordfører har overtrådt de uskrevne regler om, hvordan man opfører sig som en god kollega her i Folketinget, og dette spørgsmål må man afgøre internt i Venstre.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som jeg har sagt tidligere, er der ikke nogen grund til at sende sagen tilbage til udvalget, for vi har skrevet betænkning. Det, man gør nu, er at drøfte de fremtidige regler, og det er spild af tid, for det er vi allerede i fuld gang med og har været det længe.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg skal blot sige, at som det fremgår af debatten, er de gældende kriterier fulgt, og derfor ser vi ingen grund til at sende sagen tilbage til udvalget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal blot for en ordens skyld gøre opmærksom på, at CD selvfølgelig står ved sin deltagelse i den afgivne betænkning, og der er ikke under debatten, som har været ganske væsentlig, fremkommet noget som helst, der kunne berettige en tilbagesendelse til udvalget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Både Venstres indfødsretspolitiske ordfører og jeg selv har her fra talerstolen tilkendegivet, at vi står ved den gamle aftale, og vi står selvfølgelig også ved betænkningen. Der er overhovedet ingen grund til, at den sag skulle tilbage til udvalget – hvad skulle den dog det for?

Formanden:

Efter de faldne korte bemærkninger vil jeg betragte forslaget om at lade sagen gå tilbage til udvalget som forkastet, hvis ikke afstemning begæres. (Ophold). Da der begæres afstemning, stemmes der om det af hr. Kim Behnke stillede forslag om tilbagevisning af lovforslaget til udvalget.

Afstemning

Det af Kim Behnke (FP) stillede forslag om, at sagens behandling standses, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 119 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod; 1 (FP) stemte (ved en fejlafstemning) hverken for eller imod.

Formanden:

Vi genoptager herefter forhandlingen om lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Når jeg har udtalt, at der var ca. 50 pct. lovovertrædere ved tidligere lovforslag, er det på baggrund af, at jeg selv har siddet på indføds-

[Inge Dahl-Sørensen]

retskontoret og gået hver enkelt sag igennem og sat et kryds, hver gang der forelå en lov-overtrædelse. Derfra stammer de 50 pct.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen så fik vi jo opklaret, hvor fru Inge Dahl-Sørensen har sine oplysninger fra, og det var da overordentlig interessant, at et enkelt medlem går ind i hver eneste detalje vedrørende alle disse ansøgere.

Derefter må mit næste spørgsmål til fru Inge Dahl-Sørensen være, om hun mener, det skal være sådan, at man bliver stemplet som kriminel, fordi man kører uden cykellygte, og dermed skal fortabe sin ret til at blive dansk statsborger.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu synes jeg, det er fru Elisabeth Arnold, der måske er lidt ukollegial, for flere af Venstres medlemmer af Indfødsretsudvalget har helt klart heroppefra sagt, at vi står ved aftalen. I øvrigt kan man definere kriminalitet, som man vil. I kontorcirculæret er overskriften »Kriminalitet«, og så er der nævnt bagatelfor-seelser. Skal vi dog ikke stoppe den debat? Det store flertal plejer at have et godt samarbejde i Indfødsretsudvalget.

Men det, der kalder mig herop, er fru Pia Kjærsgaards bemærkning om, at nu bliver reglerne strammet. Det er jo imidlertid ikke fru Pia Kjærsgaard, der bestemmer det, og det har været sådan tidligere, at det har knebet ganske gevaldigt med samarbejdet med Fremskridts-partiet i det udvalg, der ellers har haft meget stort flertal bag alle beslutninger.

Derfor vil jeg gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at hun skal vide, at den facon, som Fremskridtspartiet arbejder på, den facon, man udarbejder betænkninger på, hvor man altså fuldstændig i strid med registerlovgivning, i strid med tavshedspligt og i strid med almindelig anstændighed og moral offentlig-gør navne på straffede personer i en betænkning, som bliver offentligt tilgængelig, er en facon, vi vender os stærkt imod.

Efter alle disse meget moralske udsagn, der er kommet fra et stort flertal i Indfødsretsudvalget i dag, går jeg stærkt ud fra, at vi kan

træffe en beslutning i Indfødsretsudvalget om, at vi ikke vil tolerere den slags i fremtiden. Det er i strid med al politisk anstændighed.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Min korte bemærkning er i første omgang rettet til fru Pia Kjærsgaard.

Jeg forstår egentlig godt, at fru Pia Kjærsgaard står her med en forventning om, at nu sker der noget, nu vil der finde en opstramning sted, for både Venstre og De Konservative har, så vidt jeg kan se, været Fremskridtspartiet utrolig følgagtige i et forsøg på at score nogle billige point.

Men fru Pia Kjærsgaard skal være en lille smule varsom og ikke nære alt for store forventninger, for hver eneste gang der skal ske en ændring, hvad enten det er en opstramning eller en lempelse af nogle regler i Indfødsretsudvalget, er det jo altså et flertal, såvel som det er det her i folketings salen, der træffer den slags beslutninger.

Derfor vil jeg også gerne komme med en lille sidebemærkning til fru Birthe Rønn Hornbech. Jeg bemærkede, at fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at man til fulde kunne tilslutte sig i dag at stemme for efter dette her, som er de gamle regler. Deri lå også en forventning om, at der ville være nye regler en anden gang, men det tror jeg man skal tage med meget stor varsomhed. Det kræver immervæk et flertal her i salen.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg synes nok, at jeg i mit første indlæg redegjorde for Det Konservative Folkepartis stillingtagen, men fru Pia Kjærsgaard har tilsyneladende ikke hørt det, og derfor skal jeg da gerne gentage det.

Det Konservative Folkeparti ønsker at få kriterierne for tildeling af dansk statsborgerskab ændret. Vi arbejder med et oplæg, og vi kommer med et oplæg.

Men de er altså ikke ændret endnu, og så længe de ikke er det, følger vi naturligvis loyalt de gamle kriterier.

Dernæst vil jeg sige til andre i debatten, at vi ikke følger Fremskridtspartiet. Vi gør dette her, fordi det er vores politik, og jeg skulle hil-

[John Vinther]

se og sige, at Fremskridtspartiet jo på intet tidspunkt på saglig vis har fremlagt noget konstruktivt.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Under den debat, vi har i dag, debatterer vi jo noget af det, som optager mennesker uden for dette hus i disse tider. Derfor synes jeg, at der må knyttes nogle bemærkninger til regeringspartiernes opførsel i denne sag.

Venstre og De Konservative har et problem med rygraden og en alt for stor vilje til at følge Fremskridtspartiets hetzkampanjer ude i befolkningen. Der er diskuteret mange detaljer om, hvad der er sagt i fjernsynet under denne debat. Det værste ved det er jo, at der er nogle fra Venstre og De Konservative, som er med til at sprede myter i befolkningen. Det er myten om, at 50 pct. af dem, der søger indfødsret, er kriminelle. Det er myten om, at vi bare optager grove voldsforbrydere i det danske samfund og uden videre giver dem indfødsret, som gruppeformanden for Det Konservative Folkeparti sagde i tv. Og det er fortielsen over for befolkningen af, at vi har ganske stramme regler for opnåelse af indfødsret.

Det, der er galt med Venstre og De Konservative i denne diskussion, er, at de mangler rygrad, at de mangler vilje til at gå imod disse myter i befolkningen, at de mangler vilje til at fortælle befolkningen sandheden om disse spørgsmål.

Jeg tror, det er farligt. Uden for dette hus lurer der en racisme, der er større, end vi har set det i flere år. Jeg tror, det er farligt at bøje nakken og tale folk efter munden, som vi har hørt politikere fra Venstre og De Konservative gøre det. De eneste, der får fordel af det, er Fremskridtspartiet.

Jeg vil appellere til Venstre og De Konservative om at få det grundigt diskuteret og se, om der ikke er et stort flertal i den danske befolkning, der vil mande sig op, sige sandheden og bekæmpe myter, som er ødelæggende, og som er nedbrydende for folkestyret.

Formanden:

Korte bemærkninger er jo som bekendt på indtil to minutter.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Fru Inge Dahl-Sørensen siger, at hun har gennemgået sagerne fra tidligere behandlinger af indfødsretslovsforslag. Det vil jeg i Indfødsretsudvalget naturligvis forlange at få dokumenteret. Og jeg vil forlange, at de bliver gennemgået på en sådan måde, at vi kan se, om det er lige så usandfærdigt som det andet, fru Inge Dahl-Sørensen har sagt om denne sag.

I øvrigt kan jeg gøre opmærksom på, at vi i Danmark har nogle af de skrappeste regler for meddelelse af indfødsret, der overhovedet findes i verden.

Det, vi taler om i dag, er et lovforslag, hvor der er 929 personer optaget. Af de 929 har 22 fået en straf af en sådan art, at vi har overvejet den i Indfødsretsudvalget. Alle de andre har enten en fuldstændig ren attest i enhver henseende eller har for formentlig et lille mindretals vedkommende kørt uden cykellygte om aftenen eller kørt for stærkt på en vej eller begået forseelser af den art. Der er altså 22 af de 929, man med nogen rimelighed kan diskutere. Hvis man vil diskutere de andre godt 900, er det efter min mening ganske uanstændigt.

Det er fakta i denne sammenhæng, og vi vil selvfølgelig gerne diskutere, om vi skal handle lidt anderledes i en eller anden af de 22 sager. Men der er langt derfra og så til at følge Fremskridtspartiet og ville afvise dem, der har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller bistandshjælp eller som har begået meget mindre forseelser end dem, de 22, som vi i dag har til behandling, har begået, og så er vi stået af for længe siden, og det er jeg helt overbevist om at Venstre og De Konservative også er. Det blev alligevel sagt af deres ordførere heroppefra, og det vil jeg gerne sige tak for.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Birthe Rønn Hornbech skulle jo være særlig kvalificeret til at vide, hvad kriminel betyder, og hun siger her . . . (*Uro i salen*). Jamen den bemærkning kan vist ikke misforstås. Så vidt jeg ved, har fru Birthe Rønn Hornbech studeret dette emne, så den udtalelse kan ikke give anledning til misforståelse.

Så meget mere undrer det mig, at fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det ord kan man jo tage, som man vil. Kan man det? Ifølge ordbogen betyder det forbryderisk, og fru Birthe

[Arne Melchior]

Rønn Hornbech slår altså derfor fast, at fru Inge Dahl-Sørensen har ført bog over, at 50 pct. af et antal mennesker i en given lov er forbryderiske. Det er det, der er sagt, og det, der er usandt. Jeg ville gerne gå meget, meget længere i karakteristikken af det.

Det kunne være interessant at føre bog over, hvor mange procent af danskfødte eller af Folketingets medlemmer der efter denne opgørelsesmetode ville få et kryds og blive stemplet som forbryderiske i fru Inge Dahl-Sørensens bogføring.

Men vi har altså konstateret, at et medlem af Venstre har en vigtig viden, som hun har undladt at gøre sit eget partis ansvarlige minister opmærksom på. Ministeren må have et problem i den sammenhæng. Der tales så meget om, hvem der er loyale over for regeringen, og jeg synes, der er et stort problem her. Jeg synes også, at ministeren har et problem, men jeg tillader mig at tolke ministerens tidligere tilkendegivelser heroppefra således, at han er klipklart uenig med fru Inge Dahl-Sørensen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Først til fru Birthe Rønn Hornbech, der beskyldte medlemmer af Fremskridtspartiet for at overtræde registerloven og navneforbudsloven og fremførte en lang række andre påstande, herunder at den måde, vi arbejder på, er helt utilbørlig. I den anledning vil jeg gøre fru Birthe Rønn Hornbech opmærksom på, at det, vi taler om her, og som vi beskæftiger os med i dag, er noget, der ikke bare er beskrevet i et eller andet tilfældigt cirkulære. Nej, det er noget, der er beskrevet ganske grundigt i grundloven, hvor der står, at Folketingets medlemmer enkeltvis skal tage stilling til, om man vil tildele indfødsret. Derfor har man da krav på at få oplysninger om de pågældende mennesker. Men jeg kender fru Birthe Rønn Hornbechs argumentation og synspunkt, og netop det synspunkt har været til udtalelse ikke bare én, men hele to gange i Justitsministeriet, og begge gange har Justitsministeriet vurderet det og konkluderet, at Fremskridtspartiet har krav på at få de oplysninger, og at Fremskridtspartiet har krav på at stille de nødvendige ændringsforslag. Selvfølgelig – intet over og intet ved siden af Folketinget, ej heller fru Birthe Rønn Hornbech.

Hvad angår den procedure, der er, er den netop grunden til, at vi har været nødt til at klage til Folketingets Præsidium, fordi man agter at afgive betænkning få minutter efter, at man er begyndt på møderne, hvilket gør det umuligt at stille de nødvendige ændringsforslag.

Fru Inge Dahl-Sørensen fortalte nu, at det ikke var ved dette forslag, men ved et tidligere forslag, fru Inge Dahl-Sørensen havde konstateret, at 50 pct. var kriminelt belastede. Hvorfor fik Folketinget ikke det at vide, da det tidligere forslag blev behandlet? Hvorfor kom den oplysning ikke frem dengang? Hvorfor var det tilfældigvis netop i torsdags i TV-Avisen, at den oplysning skulle kundgøres for befolkningen og Folketinget? Hvorfor har fru Inge Dahl-Sørensen ikke for længst oplyst Folketinget om det, og hvorfor har Venstres folketingsgruppe ikke for længst handlet ud fra det synspunkt?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Nu gør det vel ikke noget, at debatten forholder sig til de faktiske forhold og holder sig på jorden. Når hr. Arne Melchior siger, at Venstres ordfører har forholdt indenrigsministeren oplysninger, skal man lige være opmærksom på, at det altså er oplysninger, som ikke vedrører retten til at blive optaget på en lov om dansk indfødsret. Det er for så vidt oplysninger, der er den konkrete lov uvedkommende, fordi et flertal i Folketinget i forvejen har sagt, at sådanne hændelser, forseelser af bagatelagtig art, ikke er til hinder for optagelse i lovforslaget. Der er således ikke noget, der er forholdt. Der er vel mange ting, som medlemmer her i salen ved, men som de ikke fortæller de respektive ministre, om sager, der ikke vedrører det konkrete lovgivningsarbejde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes ikke, det skal være ubemærket, at fru Birthe Rønn Hornbech, hvis faglige kompetence jeg har meget respekt for, for lidt siden fra denne talerstol sagde noget i retning af, at man nogenlunde selv kan vælge, hvordan man definerer begrebet kriminalitet. Netop i disse sager kan vi ikke vælge. Vi har valgt i udvalget at beslutte – netop som indenrigsministeren sagde nu – at småforseelser af den og den type

[Elsabeth Arnold]

ikke skal belaste mennesker, der søger optagelse i lovforslaget om dansk statsborgerskab. Vi skal være forsigtige med, hvordan vi omgås disse begreber, for som hr. Arne Melchior også sagde før, er det at være kriminel det samme som at være forbryderisk, og hvis vi begynder at antyde, at det også kan være forbryderisk at køre uden cykellygte og forbryderisk at køre for hurtigt på landevejene, så er vi ude på en glidebane, og så antyder vi over for offentligheden, at vi alle sammen mere eller mindre er ikke bare småforbrydere, men storforbrydere. Derfor jeg vil bede fru Birthe Rønn Hornbech om at holde sig til den definition af, hvad kriminalitet er, som vi arbejder med i Indfødsretsudvalget, og ikke give nogen som helst luft til, at vi sådan kan fortolke det på den ene måde den ene dag og på den anden måde den anden dag.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det var med meget stor forbavselse, at man hin aften hørte fru Inge Dahl-Sørensen komme med disse udtalelser, samme dag som vi havde haft behandlingen her i Folketinget. Jeg ville ikke tro mine egne ører, men andre mennesker overbeviste mig om, at jeg havde hørt rigtigt.

Sagen er jo, at når fru Inge Dahl-Sørensen siger, at hun ved, at 50 pct. af de mennesker, som nu bliver godkendt til dansk statsborgerskab, er forbrydere, er kriminelle, så skabes der dermed et indtryk i befolkningen af, at halvdelen af dem, der får dansk statsborgerskab, er kriminelle. Det er meget naturligt, at det indtryk skabes, når det bliver sagt, når ordet bliver brugt.

Hvad handler det om? Jeg synes, man skulle mærke sig indenrigsministerens udtryk, »forseelser af bagatelagtig karakter«, for det er noget helt andet, end hvad vi forstår ved kriminalitet, og fru Birthe Rønn Hornbechs forsøg på at redde sin partifælle ved at sige, at kriminalitet jo kan defineres på mange måder, duer ikke.

Jeg vil gerne lige fortælle – jeg kører ikke selv bil, så jeg er ganske uskyldig i den sammenhæng – at en mig uhyre nærstående person nu og da får en parkeringsbøde. Gør det min kone til en forbryder, til kriminel? Hvad er det for noget vrøvl. Det er jo netop forseelser i den størrelsesorden, som udtrykkeligt er defi-

neret i det arbejdsgrundlag, man har, og som så er holdt udenfor, og det er dertil, indenrigsministeren siger, at man selvfølgelig holder disse bagatelagtige forseelser udenfor. Men det er disse bagatelagtige forseelser, som fru Inge Dahl Sørensen over for befolkningen siger er kriminelle; ligesom hun siger, at 50 pct. af dem, vi godkender, er kriminelle, hvor det i virkeligheden drejer sig om disse bagatelagtige forseelser. Dette er en – jeg må ikke sige beskidt, men det er en appel til den indre svinehund i menneskene. Andet er det ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, denne sag rejser et vigtigt principielt problem med hensyn til forholdet mellem Folketinget, medierne og befolkningen. Det skulle gerne være sådan, at hvis et medlem af Folketinget går til TV-Avisen og udtaler sig dér, kan TV-Avisen gå ud fra, at der er et vist gran af sandhed i det, der siges, og at man derfor kan bringe det videre uden nøjere krydscheckning. Sådan skulle det gerne være, og sådan håber jeg at det normalt er.

Men jeg synes, at denne sag afslører et tilfælde, hvor vore nyhedsmedier generelt, ikke blot på tv-siden, mildt sagt er blevet snydt af et medlem af Folketinget til at bringe nogle oplysninger frem med nogle meget ubehagelige undertoner.

Jeg vil gerne her stille et spørgsmål til fru Inge Dahl-Sørensen, for jeg synes faktisk, at når udsagnet kommer i offentligheden, bør klarlæggelsen også ske offentligt. Jeg forstår, at fru Inge Dahl-Sørensen har brugt et vist stykke tid på at gennemgå forrige års indfødsretssager. Det var ca. 900. Hvis man nu bruger 2 minutter på hver sag – og det må vel kunne kræves, når man vil bruge en gennemgang til at kritisere andre for at være kriminelle – så er der gået ca. 1 uge med at sidde og gennemgå disse sager ovre i Indenrigsministeriet. Jeg vil gerne spørge, på hvilke datoer det foregik, bare sådan nogenlunde. Hvornår foregik det i grunden?

Jeg vil også gerne spørge, om disse bagatelforseelser, f.eks. parkeringsbøder og kørsel på fortovet, også var optegnet i det materiale, som Indenrigsministeriet har. Kan vi få et klart svar på de to spørgsmål? Det synes vi både befolkningen og medierne har krav på.

[Ole Espersen]

Vi mangler to gruppeformænd på talerstolen, nemlig Venstres og Det Konservative Folkepartis. Accepterer de, at man kan være både i regering og i opposition? Accepterer de den optræden, som et medlem af Folketinget og af deres grupper har udvist i denne sag? Jeg synes, at man skulle tage ved lære af statsministerens klare udtalelser forleden; sådanne mangler vi fra de to gruppeformænd.

Formanden:

Jeg er naturligvis i denne debat yderst varsom med at bruge min ret til at bestemme antallet af korte bemærkninger, og jeg nøjes derfor med at konstatere, at når jeg ser på min blok, kan jeg se, at mange medlemmer af Tinget mange gange har haft ordet til at udtrykke deres synspunkt. Mere siger jeg ikke nu, men giver en kort bemærkning til fru Birthe Rønn Hornbech.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil godt starte med at give en oplysning til hr. Ole Espersen, dr.jur., og sende en hilsen til hr. Gert Petersens kone. Det er flere år siden, dette Folketing har afkriminaliseret parkeringsforseelser. Der gives normalt ikke parkeringsbøder, så jeg går ud fra, at fru Gert Petersen har fået pålagt en parkeringsafgift. Det var det.

Jeg skal så sige til hr. Kim Behnke, der påberåber sig Justitsministeriets juridiske responsa i sagen om den måde, der er afgivet betænkning på. Det er da fuldstændig rigtigt, at det er udmærket at kende det retlige grundlag, når man skal træffe en politisk beslutning; det er derfor, vi har fået de responsa, men det, jeg var inde på – og det forventer jeg overhovedet ikke at jeg kan få hr. Kim Behnke til at forstå – var ikke et spørgsmål om jura, men om anstændighed.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes næsten, at hr. Ole Espersen stillede for store krav til nogle politikere, som gør den ene ting i folketingssalen og udtaler sig på anden vis til TV-Avisen. De personer har været nævnt nogle gange, og det er såmænd ikke første gang, det er sket, men når fru Birthe Rønn

Hornbech nævner ordet anstændighed, synes jeg i allerhøjeste grad, at man mangler anstændighed i fru Birthe Rønn Hornbechs parti. Jeg synes, det er ganske uanstændigt, hvad fru Inge Dahl-Sørensen, hr. Gammelgaard og hr. John Vinther har gjort: at gå ud og foregøgle befolkningen noget, som man har stemt imod i Folketinget. Man stemte imod Fremskridtspartiets ændringsforslag og udtaler sig så anderledes til TV-Avisen i et fortvivlet forsøg på at købe nogle stemmer. Det er ganske enkelt uanstændigt. Fremskridtspartiet har fra starten tonet rent flag. Vi har fremsat forslagene i Folketinget, og vi håbede på, at der var opbakning fra Venstre og De Konservative, og jeg bliver nødt til at konkludere, at det bliver der nok en dag i fremtiden; det kunne jeg forstå på ordføreren for Det Konservative Folkeparti, der sagde, at kriterierne ville blive ændret.

Det er da rigtigt, som fru Birthe Hansen sagde, at der skal flere partier til, men jeg kunne da forestille mig, at de kom hen ad vejen. Man kunne måske forestille sig, at Socialdemokratiet på et eller andet tidspunkt ville følge Fremskridtspartiet, for jeg noterede, at hr. Henning Rasmussen sagde, at der var 22, man med rimelighed kunne sætte spørgsmålstejn ved; det er dog et skridt hen ad vejen.

Fremskridtspartiet agter altså fremover at følge nøjagtig samme procedure, som vi hidtil har gjort i udvalget. Jeg ved ikke, hvad fru Birthe Rønn Hornbech vil stille op efter den svada, som kom heroppefra før, men vi fortsætter altså proceduren, uanset hvad der bliver sagt fra fru Birthe Rønn Hornbechs side.

Der er også blevet talt om flertallet i den danske befolkning. Hr. Gade sagde heroppefra, at flertallet i den danske befolkning klart måtte melde, at det ikke havde den holdning, som er blevet udtalt af Fremskridtspartiet fra Folketingets talerstol og af Venstre og De Konservative i medierne. Det var måske et af de emner, vi kunne lægge ud til folkeafstemning; så kunne man virkelig få at vide, hvad den danske befolkning mente.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at fru Pia Kjærsgaard vil fortsætte den procedure, man plejer. Hvis Fremskridtspartiet mener, det har den juridiske ret, tager man den selvfølgelig

[Birthe Rønn Hornbech]

også, men hvad jeg agter at gøre, skal jeg sådan set ikke stå fru Pia Kjærsgaard til regnskab for. Jeg er kommet med nogle synspunkter her, jeg har gjort dem gældende over for Præsidiet, og jeg vil fortsat ved argumenternes kraft forsøge at gøre de andre partier og Indfødsretsudvalget opmærksomme på problemet i håb om, at vi kan nå til en løsning, hvor vi slipper for denne uanstændige brændemærkning af folk, der er blevet straffet. Det er uanstændigt, at man gør disse oplysninger offentligt tilgængelige. Det er oplysninger, som embedsmænd i politiet og andre steder har strenge ordrer om ikke at offentliggøre, og så skal vi herinde være hævet over al ret og anstændighed! Jeg bryder mig absolut ikke om det.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Først vil jeg gerne give tilslutning til fru Birthe Rønn Hornbechs synspunkt om betænkningens bidraget. Andre steder i samfundet snakker man i hvert fald overhovedet ikke i problemet, som man gør det her.

Det, jeg gik på talerstolen for at sige, var, at jeg for en del år siden havde den oplevelse i mit lokalområde at møde en maskinarbejder, som på det tidspunkt havde været i Danmark i 10-12 år. Han kom med tårer i øjnene og viste mig, at han nu var blevet dansk statsborger, og det var en stor oplevelse for mig at opleve den glæde, som han viste. Derfor læste jeg også med stor interesse det lille hæfte om indfødsretten, som jeg fik udleveret, da jeg blev medlem af Indfødsretsudvalget. Jeg blev lidt stolt, da jeg læste det, for det viser Danmark som et kulturelt velfærdssamfund, hvilket denne debat i Folketinget ikke er udtryk for.

For et par hundrede år siden var man i Danmark så stolt over indfødsretten, at man navngav et orlogsskib efter den. Man var stolt over at kunne byde franskmænd, som var forfulgt på grund af deres religion, velkommen, man havde lyst til at få dygtige folk til Amager og bød dem velkommen, og sådan har vi igennem den danske historie budt fremmede velkommen.

I stedet for at diskutere den indre svinehund, som SF's tidligere formand nævnte, skulle vi hellere glæde os over, hvordan virkeligheden er i Danmark, og være stolte over indfødsretten.

Kim Behnke (FP):

Hr. Gade mente, at Fremskridtspartiet fører hetzkampagne. Det er ingenlunde tilfældet. Vi gør bare opmærksom på, at vi ikke synes, det er rimeligt over for den danske befolkning, at man præmierer personer, der har opholdt sig i Danmark i kortere eller længere tid, med dansk statsborgerskab, hvis de i den tid, hvor de har været her, har udvist kriminel adfærd, men lad mig med det samme slå fast, at den definition, som fru Inge Dahl-Sørensen tilsyneladende har på kriminalitet, deler vi ikke. Det fremgår også af de ændringsforslag, vi stillede ved andenbehandlingen; de vedrørte ikke 50 pct., men udelukkende 22 ud af 929.

Til gengæld mener vi, at det nok er ganske overfortolket, når flere ordførere taler om, at vi har verdens skrappeste regler. Det har vi, men man efterlever bare ikke reglerne, for de siger bl.a., at man skal sikre sig, at de pågældende har kundskaber i dansk, og at de kan klare sig selv. Vi illustrerer det med ikke at kunne klare sig selv med ændringsforslagene om dem, der fortrinsvis har levet af bistandshjælp eller arbejdsløshedsunderstøttelse, for de har ikke kunnet klare sig selv, og derfor lever de ikke op til reglerne.

Jeg kunne forstå af fru Inge Dahl-Sørensens udtalelse i TV-Avisen, at halvdelen af de omtalte personer simpelt hen skulle smides ud af landet, for fru Inge Dahl Sørensen sagde: »Jo, men nu er der jo den forskel, at vi er født her i landet. Det er lidt sværere at smide de danske statsborgere ud.« Underforstået: Hun ville gerne smide de udenlandske statsborgere ud. Det synes vi også er fuldstændig vildt. Det er heller ikke det, der er tale om, når vi stiller vore ændringsforslag. De pågældende kan stadig væk opholde sig her i landet, men de får bare ikke en præmiering i form af indfødsretten, for den er nemlig uigenkaldelig; man kan ikke siden hen sige: Hov for søren, det var jo helt galt, at vi gav den narkohandler indfødsret, for vedkommende har fortsat sin narkohandel.

Man kan ikke tilbagekalde en indfødsret, og derfor er det så vigtigt, at vi tænker os om, hver eneste gang vi tildeler en person indfødsret.

Så er jeg nødt til at komme med en replik til fru Birthe Rønn Hornbech, der sagde, at det drejer sig om anstændighed. Fuldstændig enig! Men spørgsmålet er, hvem man skal være anstændig over for. Er det over for den danske

[Kim Behnke]

befolkning, eller er det over for den narkohandler, der som en dødens købmand har solgt narko i Danmark? I Fremskridtspartiet er vi ikke et øjeblik i tvivl: Vi skal være anstændige over for den danske befolkning. Fremskridtspartiet har intet tilovers for narkohandleren.

Når fru Birthe Rønn Hornbech så siger, at vi offentliggør oplysninger, som kun er tilgængelige for embedsmændene, er det igen direkte imod bedre vidende. Oplysningerne om kriminel adfærd fremgår altså af landets dombøger; dér kan man læse domsafsigelserne. Det er offentligt tilgængelige oplysninger, som vi bare trækker herind og delagtiggør Folketinget i, men det er ikke oplysninger, som ellers ligger i sorte, lukkede arkiver og kun er tilgængelige for statens embedsmænd. Det er simpelt hen en forkert udtalelse, som jeg er nødt til at korrigere.

Det er et problem i argumentationen fra Det Konservative Folkeparti, at man netop ved andenbehandlingen stemte nej – og det var ikke bare en afstemning, der blev læst op; der blev trykket på knappen – til ændringsforslag nr. 22, sag nr. 81. Vedkommende har fået 3 måneders ubetinget fængsel for handel med narko, er stadig i kataloget og får tildelt dansk statsborgerskab ved afstemningen om lidt. Det kan man ikke lyve sig fra, for det fremgår af Folketingets journaler.

Vi skal anbefale, at lovforslaget bliver nedstemt.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg synes ikke, hr. Kim Behnkes udtryk, at man får statsborgerskab »efter kortere eller længere tid«, skal stå uimodsagt, for det kunne godt give indtryk af, at vi skaltede og valtede og gav nogle det efter 1 måned og andre efter 10 år. Der er helt bestemte regler for, hvornår man kan få det, og de går ud på, at udlændinge, som ikke er fra de nordiske lande, skal vente i 7 år, og at alle andre, som kommer hertil ifølge FN's flygtningekonvention, skal vente i 6 år og også skal opfylde nogle andre krav, alle de ting, som vi har været igennem i dag. Når udvalget efter et seriøst arbejde beslutter at give den enkelte person statsborgerskab, er der ikke tale om, at man præmierer nogen, og jeg vil meget gerne henstille til Fremskridtspartiet at holde op med det grusomme udtryk. Man får tilkendt en ret, nemlig en indfødsret!

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Uanset hvad hr. Kim Behnke nu måtte sige til mig herfra, lader jeg ikke mig provokere én gang til. Jeg vil blot sige, at det ikke er sandt, når hr. Kim Behnke siger, at man kan få oplysningerne fra dombøgerne, på samme måde som man kan få dem fra betænkningen, for det kræver, at man kender navnene på de dømte. Det, der er tale om her, er, at man laver et helt register i betænkningen over en række ansøgere, der har begået kriminalitet, og det føler jeg er uanstændigt. Jeg tror nok, mine vælgere har fuld tillid til, at jeg kan afgøre disse spørgsmål uden at offentliggøre oplysninger om de pågældende ansøgere. Det finder jeg fortsat er dybt uanstændigt, men jeg bemærker naturligvis, at hr. Kim Behnke mener, at det er den måde, man skal lefle for landets vælgere på.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hr. Kim Behnke skaber det indtryk – som også fru Birthe Hansen sagde – at de skalter og valter i Indfødsretsudvalget. Forholdet er det, at hvis en ansøger er blevet dømt – og nu ser vi altså bort fra disse bagatelforseelser – skal der gå en bestemt tid. Hvis den pågældende har fået en dom på 1 år eller mere, skal der gå mindst 10 år fra forbrydelsestidspunktet, til den pågældende kan komme i betragtning til at få indfødsret. Det sker ikke dagen efter, og jeg synes egentlig, at der må være grænser for, hvor långsint – som det hedder på svensk – man kan være. Selv om et menneske for 10 år siden begik en forbrydelse, kan det pågældende menneske godt være blevet et helt andet i mellemtiden, og jeg synes, at Folketinget, som har accepteret et medlem kort tid efter vedkommendes dom på 3 års fængsel for svindel – det kender hr. Kim Behnke udmærket – skal være den sidste til at råbe og skrike om, at 10 års ventetid er urimelig lidt, for det er i virkeligheden det, hr. Kim Behnke gør.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg bliver nødt til at korrigere fru Birthe Rønn Hornbech. Det er ikke Fremskridtspartiet, der laver lange lister. Den lange liste er indenrigsministerens lovforslag, der dels inde-

[Kim Behnke]

holder et nummer og dels et navn, og når man slår op bagest i forslaget – det kan være, at fru Birthe Rønn Hornbech aldrig er nået så langt – er der altså en levnedbeskrivelse af hver enkelt. Fremskridtspartiet hverken fremstiller dem eller bryder registerloven; det er ministerens lovforslag.

Til hr. Gert Petersen: Det groveste, vi har fundet denne gang, er 3 måneders ubetinget fængsel for handel med narko, og det synes vi ikke er en bagatelforseelse. Vi har tidligere haft en person, som oven i købet var blevet udvist af landet for bestandig, men en smart advokat sendte tilstrækkelig mange breve til Indenrigsministeriet og tiggede og bad og fortalte, at sagen var så og så vigtig, og at det var forfærdeligt at blive udvist af Danmark, så sagen blev genoptaget, og vedkommende kom tilbage til Danmark. Vedkommende blev endnu en gang dømt og fik derefter tildelt dansk indfødsret. Det er den slags sager, der har fået Fremskridtspartiet til at sige, at nu måtte vi have stoppet den trafik, og det er det og ikke noget som helst andet, der bliver udtrykt ved ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Nu bliver diskussionen reduceret til én konkret sag, og dermed er sagen ved at få sine rette proportioner. Der er tale om en pige, som for 10 år siden fik 3 måneders ubetinget fængsel for medvirken i narkohandel. Sagen er 10 år gammel, og i Indfødsretsudvalget fandt man, at den efter omstændighederne måtte passere.

Gert Petersen (SF):

Jeg er meget glad for, at hr. Henning Rasmussen belyste den sag, som hr. Kim Behnke netop trak frem, for det fortæller noget om, hvad det er for en propaganda, der føres. Jeg er såmænd overbevist om, at hr. Kim Behnke oprigtigt mener det, han siger, men det fortæller noget om, hvad det er for en tankegang, der ligger bag. Når et menneske har begået et fejltrin, som af retten er blevet takseret til 3 måneders ubetinget fængsel, skal det stadig væk lægges den pågældende til byrde 10 år efter! Jeg minder om forskellen mellem 3 måneders fængsel og 3 års fængsel. Det var en anden takst, som det menneske fik, som vi accepterede i Folketinget, da straffen var udstået, ikke 10 år senere, men umiddelbart efter.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Vi har normalt det princip i dansk ret, at når man er blevet dømt for en forseelse og har udstået sin straf, er regnskabet gjort op, og man kan begynde på en frisk.

Denne person har boet her i landet i over 20 år. Vedkommende har fået en dom på 3 måneder, og derefter har der været en slags tillægsstraf på 9 år og 7 måneder. Herefter synes jeg godt, at vi kan være så large at sige, at det nu er glemt. Nu må vedkommende have fortjent at komme med i lovforslaget om dansk statsborgerskab. Jeg tilslutter mig tildelingen af statsborgerskabet til denne person.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 112 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 8 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1990.

Af Retsudvalget.

(FremSAT 24/10 91. Første behandling 5/11 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 109 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 8 (FP).